

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Brudari Roman împotriva sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 20 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Brudari Roman xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 02.02.2021 - 20.01.2022;

instanța de apel: 28.02.2022 - 30.06.2022;

instanța de recurs: 26.09.2022 - 07.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 20 ianuarie 2022, *Brudari Roman* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **4** (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 21 februarie 2020, aplicându-i pedeapsa definitivă lui *Brudari Roman* - **4** (patru) ani și **20** (douăzeci) de zile închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la *Brudari Roman* în beneficiul *Statului* suma de **448** (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a dispus încasarea de la *Brudari Roman*, în beneficiul lui *Iurovscaia Marina*, suma de **5 000** (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Brudari Roman la 18 martie 2020, aproximativ la ora 09.00, fiind într-un loc public - pe str. xxxxxxxx, lângă locuința sa, or. xxxxxxx, în urma certeii apărute pe neașteptate, cu vecina sa Iurovscaia Marina născută la xxxxx,

locuitoare a or. xxxxx, str. Xxxxx, din intenții huliganice, încălcând ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a luat un topor și având scopul aplicării violenței față de persoană, intenționat a aplicat cu mânerul toporului o lovitură peste încheietura mâinii drepte a lui Iurovscaia Marina.

Ulterior, Brudari Roman în continuarea acțiunilor sale huliganice a apucat-o pe Iurovscaia Marina de pelerină, trăgând-o în interiorul curții sale, de la care o mănecă de culoare bej de la pelerina lui Iurovscaia Maina s-a rupt.

În urma acțiunilor sale ilicite intenționate Brudari Roman, i-a provocat lui Iurovscaia Marina suferințe morale și vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriație pe antebrațul drept.

Prin urmare, acțiunile inculpatului *Brudari Roman* au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Avocatul *Delijan Victor* în numele inculpatului Brudari Roman, a declarat apel prin care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Brudari Roman să fie achitat în comiterea infracțiunii din motivul lipsei în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, partea apărării a invocat că, de către prima instanță nu au fost stabilite circumstanțele care au stat la baza sentinței de condamnare, iar declarațiile inculpatului infirmă în totalitate poziția procurorului.

Din analiza declarațiilor inculpatului și părții vătămate, a concluzionat că, la momentul conflictului nu erau prezente careva persoane străine, astfel, în afară de declarațiile părții vătămate, poziția acesteia nu este confirmată de alte probe. Or, doar declarațiile părții vătămate nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, și nici o probă nu afirmă faptul că polițiștii au ajuns la fața locului după apelul efectuat de inculpatul Brudari Roman.

Totodată, a considerat că, procesul-verbal de confruntare nu poate fi apreciat drept probă, deoarece fixează doar declarațiile fiecărui participant la confruntare.

La fel, a invocat că, rezultatele cercetării de la fața locului nu pot fi folosite ca probă la emiterea unei sentințe de condamnare, întrucât au constatat fapte pe care inculpatul nu le susține.

Descoperirea toporului în timpul cercetării la fața locului nu face decât să dovedească poziția lui Brudari Roman. Iar din raportul de expertiză nu se reflectă un caracter categoric, ci doar constată faptul și indică asupra modalității cauzării leziunilor corporale.

Astfel, a susținut că, toate dubiile în prezenta cauză urma a fi interpretate în favoarea inculpatului, deoarece probele invocate în sentință nu combat declarațiile inculpatului.

3.2. Avocatul *Covaliov Vitali* a depus în numele inculpatului, cerere de apel *suplimentară*, prin care a înaintat aceleași cerințe invocate în cererea de bază, suplimentar adăugând că, în acțiunile lui Brudari Roman nu a existat și nu există o bănuială rezonabilă cum s-a invocat în ordonanțele de punere sub învinuire, deoarece sunt incluse circumstanțe și împrejurări care nici într-un mod nu se referă la Brudari Roman, drept urmare este în lipsa prezenței unei bănuieli rezonabile în săvârșirea presupusei infracțiuni. Iar la materialele

cauzei penale nu a existat și nu există nici o probă directă pertinentă și concludentă care ar conduce la o bănuială rezonabilă.

A susținut că, din probele acumulate, precum declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, s-a demonstrat cu certitudine faptul că, în acțiunile lui Brudari Roman nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele circumstanțelor de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală de huliganism a fost comisă de inculpatul Brudari Roman și corect a fost încadrată juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor calificativi – *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”*.

Deși inculpatul *Brudari Roman* nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia se confirmă prin probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel și anume prin declarațiile părții vătămate Iurovscaia Marina precum și prin probele scrise: procesul-verbal de constatare din 20 martie 2020 (f. d. 3, Vol. I); raportul de înștiințare telefonică din 25 martie 2020 (f. d. 4, Vol. I); plângerea lui Iurovscaia Marina prin care a solicitat tragerea la răspundere pe Brudari Roman (f. d. 5, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 martie 2020, cu tabel fotografic (f. d.6, Vol. I); raportul de constatare nr. 202011P0187 din 26 martie 2020, efectuat în privința lui Iurovscaia Marina (f. d. 13, Vol. I); procesul verbal de audiere a victimei Iurovscaia Marina din 25 martie 2020 (f. d. 16, Vol. I); copia raportului din 18 martie 2020 și copia plângerii depusă de Cebotari Maria la 18 martie 2020 (f. d. 19-20 vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Iurovscaia Marina din 25 septembrie 2020, de la etapa urmăririi penale (f.d. 37, Vol. I); procesul-verbal de audiere a bănuitului Brudari Roman din 28 octombrie 2020, de la urmărirea penală (f. d. 66-67, Vol. I); Raportul de expertiză judiciară nr. 20201 ID0288 din 20 august 2020, conform căruia la Iurovscaia Marina au fost stabilite: echimoză pe antebrațul drept, formată la acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, mai mult probabil la lovitura directă cum ar fi călcâiul toporului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămări neînsemnate (f. d. 72-73, Vol. I); proces-verbal de examinare a corpurilor delictive din 30 octombrie 2020, cu tabel fotografic, potrivit căruia au fost examinate caietului de culoare aurie, mânăca de culoare bej, topor cu mâner din lemn (f. d. 79-82, Vol. I); proces-verbal de recunoaștere a corpurilor delictive din 25 noiembrie 2020 (f. d. 83, Vol. I); proces-verbal de confruntare din 24 decembrie 2020, între partea vătămată Iurovscaia Marina și bănuitul Brudari Roman, în urma căreia partea vătămată Iurovscaia a confirmat declarațiile sale date anterior (f. d. 88-89, Vol. I); procesul-verbal de confruntare din 24 decembrie 2020, între partea vătămată Iurovscaia Marina și martorul Cebotari Maria (f. d. 90-91, Vol. I); procesul-verbal de audiere a învinuitului Brudari Roman din 18 ianuarie 2021, la etapa de urmărire penală (f. d. 112).

Fiind apreciate în cumul probele administrate direct și nemijlocit în prima instanță și verificate suplimentar în instanța de apel, s-a constatat că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil săvârșirea de către inculpata *Brudari Roman* a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

La fel a constatat că, probele au fost cercetate în ședința de judecată de către prima instanță, cu respectarea prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, astfel confirmându-se vinovăția lui *Brudari Roman* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, au fost administrate suficiente probe pertinente, concludente, utile și veridice care dovedesc integral săvârșirea faptei de huliganism de către inculpatul *Brudari Roman*, care *la 18 martie 2020, aproximativ la ora 09.00, care, aflându-se într-un loc public - pe str. General Inzov nr. 52, lângă locuința sa, or. Taraclia, în urma certei apărute pe neașteptate, cu vecina sa Iurovscaia Marina, încalcând ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a luat un topor și intenționat a aplicat cu mânerul toporului o lovitură peste încheietura mâinii drepte a lui Iurovscaia Marina, a apucat-o de pelerină, trăgând-o în interiorul curții sale, de la care o mânecă de culoare bej de la pelerina lui Iurovscaia Maina s-a rupt.*

În urma acțiunilor sale ilicite intenționate *Brudari Roman*, i-a provocat *Marinei Iurovscaia* suferințe morale și vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriație pe antebrațul drept.

Instanța de apel a notat că, din cumul de probe administrate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că, inculpatul *Brudari Roman* a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei infracționale.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpatului *Brudari Roman*, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, nefiind constatate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei și s-a stabilit atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui *Brudari Roman* la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii constatate.

A menționat că, partea apărării atât în primă instanță, cât și în instanța de apel, nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar răsturna forța probatorie a probelor administrate de partea acuzării în sensul susținerii învinuirii aduse inculpatului *Brudari Roman*, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului *Brudari Roman*, instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise.

Sub acest aspect, instanța de apel, analizând materialele dosarului, a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului *Brudari Roman*, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia. Astfel, pedeapsa cu amendă, stabilită inculpatului *Brudari Roman* fiind una echitabilă și legală.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului *Brudari Roman*, în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a înaintat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul *Brudari Roman* să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele vreoa unei infracțiuni.

5.1 În argumentarea recursului a invocat că, în învinuirea adusă inculpatului *Brudari Roman*, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, nu sunt careva probe directe în acest sens prezentate de procuror, or, din materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui *Brudari Roman*, nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune.

Relatează că, din declarațiile părții vătămate, a martorilor audiați în prezenta cauză și depozițiile inculpatului, nu s-a desprins informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că la caz s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și că aceasta a fost comisă de *Brudari Roman*. Ceea ce denotă că nici în cadrul urmăririi penale nici în instanță, nu s-a confirmat faptul că *Brudari Roman* ar fi săvârșit careva acțiuni îndreptate spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal

La fel menționează că, instanțele de judecată au ignorat art. 6 CEDO.

De asemenea, concluzia instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatului în mare parte sunt sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe, fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație întemeiată pe probele puse la baza sentinței.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la judecarea cauzei nu au fost admise erori de drept în raport cu motivele invocate.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care

stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel, întrucât verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate se constată că apelantii au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult ca atât, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Cu referire la critica recurentului privind aprecierea eronată a probatoriului administrat în prezenta cauză de către instanțele de fond, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că, concluziile instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatului sunt bazate pe declarațiile părții vătămate, care nu confirmă fapta imputată și nici circumstanțele acesteia.

La caz se constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, urmare examinării cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și care a dovedit săvârșirea faptei de huliganism de către inculpatul *Brudari Roman*, care la 18 martie

2020, aproximativ la ora 09.00, care, aflându-se într-un loc public - pe str. xxxxxx, lângă locuința sa, or.xxxxxxx, în urma certei apărute pe neașteptate, cu vecina sa Iurovscaia Marina, încălcând ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a luat un topor și intenționat a aplicat cu mânerul toporului o lovitură peste încheietura mâinii drepte a lui Iurovscaia Marina, a apucat-o de pelerină, trăgând-o în interiorul curții sale, de la care o mânecă de culoare bej de la pelerina lui Iurovscaia Maina s-a rupt.

În urma acțiunilor sale ilicite intenționate *Brudari Roman*, i-a provocat Marinei Iurovscaia suferințe morale și vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriație pe antebrațul drept.

Colegiul penal evidențiază că, instanța de apel corect a constatat că argumentele privind nevinovăția inculpatului, nu au acoperire probatorie, la caz fiind demonstrat contrariul prin însăși declarațiile lui *Brudari Roman*, care deși a negat că a fost implicat în infracțiunea de huliganism, a confirmat totuși faptul că, la 18 martie 2020, a avut cu partea vătămată Iurovscaia Marina un conflict, în apropierea casei lui, care este un loc public, că a apucat-o de mâni și a scos-o din ograda sa (f. d. 112 vol. I.).

Totodată, Colegiul penal reține că, instanța de apel just a concluzionat că vina inculpatului în comiterea faptei imputate a fost confirmată și prin declarațiile părții vătămate *Iurovscaia Marina*, care a fost avertizată în temeiul art. art. 311-312 Cod penal (f. d. 160, 162-164 vol. I), confirmând faptul că în urma apariției conflictului spontan cu inculpatul *Brudari Roman*, de la care intenționa doar să afle dacă i-a furat bunuri din proprietatea sa, ultimul cu scopul aplicării violenței, acționând cu o cruzime deosebită, intenționat i-a aplicat cu mânerul toporului o lovitură peste încheietura mâinii drepte, prin ce i-a cauzat suferințe morale și vătămări corporale neînsemnate sub formă de excoriație pe antebrațul drept. Deteriorându-i haina, a tras-o cu forța în curtea casei sale, după care dânsa a reușit să plece de acolo, însă și-a pierdut mai multe bunuri, care ulterior au fost ridicate de organul de urmărire penală de la domiciliul lui *Brudari Roman*.

Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate coroborează în totalitate și cu probele scrise reținute în prezenta decizie la pct. 4.1. inclusiv cu *procesul verbal de confruntare din 24 decembrie 2020*, dintre partea vătămată *Iurovscaia Marina* și bănuitul *Brudari Roman*, în urma căreia partea vătămată Iurovscaia a confirmat declarațiile sale date anterior (f. d. 88-89, Vol. I), și cu *Raportul de expertiză judiciară nr. 20201 ID0288 din 20 august 2020*, conform căruia la Iurovscaia Marina au fost stabilite: echimoză pe antebrațul drept, formată la acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, mai mult probabil la lovitura directă cum ar fi călcâiul toporului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică *ca vătămări neînsemnate* (f. d. 72-73, Vol. I).

Prin urmare, argumentele recurentului precum că, nu există nici o probă directă care ar confirma infracțiunea imputată inculpatului, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, întrucât instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care a fost respinsă versiunea apărării, probele administrate confirmând cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se

consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă de către partea apărării, precum că în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, întrucât nu a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire argumentarea în acest sens, recursul declarat fiind vag, sub aspectul motivării respectivei poziții. Or, potrivit prevederilor art. 430, pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, *conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

Totodată, instanța de recurs evidențiază că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei.

În contextul dat, Colegiul penal menționează că potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se poate realiza prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni :1) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de: a) aplicarea violenței asupra persoanelor; b) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice; 2) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism; 3) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin urmare, sunt nefondate argumentele că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de huliganism, or în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul că prin acțiunile inculpatului a fost încălcată grosolan ordinea publică, acțiuni care au fost însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că în speță s-a stabilit cu certitudine faptul că, conflictul a avut loc în loc public, fapt care nu a fost negat de nici una din părți. Existența conflictului s-a confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 martie 2020, cu tabel fotografic (f. d. 6, Vol. I), din care rezultă că de la fața locului au fost ridicate lucrurile ce aparțin părții vătămate, pierdute în timpul conflictului, cât și corpul delict care a servit drept obiect în aplicarea violenței, iar leziunile corporale care au fost cauzate părții vătămate Iurovscaia Marina s-a confirmat prin *Raportul de expertiză judiciară nr. 20201 ID0288 din 20 august 2020* (f. d. 72-73, Vol. I).

În acest sens, Colegiul penal constată că, în speță, instanțele de fond, au constatat gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, faptă imputată inculpatului conține toate semnele caracteristice

elementelor infracțiunii și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Mai mult, la caz se conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, din recurs se mai invocă și faptul că inculpatului prin adoptarea sentinței i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, alegație care nu poate fi reținută de către Colegiul penal.

Or, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, fapt confirmat prin procesele verbale (f. d. 161-166, 184,199-201, 204, vol. I și f. d. 35-39, vol.-II), în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Covaliiov Vitali* în numele inculpatului Brudari Roman, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Brudari Roman xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

